

Alkoholici v rodině - jak to říct přítelkyni?

Vložil Tonda - 14/06/2011 14:30

Dobrý den,

potřeboval bych pomoci. Velmi polehouchku se rozvíjí nový vztah s velmi milou a inteligentní slečnou. Velmi polehouchku jsem napsal schválně, protože ve mě je stále dost velký blok. Moje matka je alkoholička. Celé to trvá asi pět let. První tři roky s ní bydlela sestra s jejím přítelem. Já studoval VŠ a tak jsem byl toho nejhoršího ušetřen. Po promoci mi však sestra řekla, že s matkou bydlet nebude. Měla strach, aby jí v těhotenství neublížila a nepotratila (matka byla často agresivní). Jistě taky to byl velký stres pro těhotnou ženu, která má myslet na hezčí věci, než na to v jakém stavu přijde matka domů. Navíc matka se hodně zadlužila a sestra měla strach, aby ji nestáhla s sebou. Přišla tedy řada na mě. Vrátil jsem se z VŠ, našel si práci a začal řešit matčiny potíže. Byl to docela silný zážitek. Ovšem zhruba po třech měsících měla matka v opilosti úraz. Škaredě si rozrazila hlavu o nějaký betonový obrubník. Skončila tedy v nemocnici. Tam jeden velmi zkušený lékař ihned rozpoznal, jak se věci mají, a přivolal psychiatra. Sestře se v té době narodilo mimčo (předčasně). Nevím, co na matku tenkrát zapůsobilo, jestli to, že stačilo málo a mohla být mrtvá anebo vnuk. Každopádně sama požádal o protialkoholní léčbu. Tak se i stalo. Nyní matka už rok a půl abstinuje. Pořídili jsme jí se sestrou pejska (aby se měla o koho starat) a zahrádku. Věříme, že už to vydrží. Jak ovšem mám říct "potenciální" přítelkyni, že matka je abstinující alkoholik a že s ní musím ještě osm měsíců bydlet, než zaplatí všechny dluhy (po srážkách exekutora jí z platu zbude necelých pět tisíc). Navíc i matčin bratr byl alkoholik a toho to bohužel zabilo. Stydím se za to. Také mám neuvěřitelný strach, že i já budu alkoholik a někomu ublížím. Navíc i přesto, že vím, že dotyčná slečna taková není, tak někde úplně vzadu v koutku duše je stále přítomná obava, že až se to dozví, tak uteče.

Měl někdo s takovou situací zkušenost?

Děkuji za každou odpověď.

Tonda

=====

Re: Alkoholici v rodině - jak to říct přítelkyni?

Vložil Liba - 14/06/2011 19:20

Toníku, jestli Tě ta slečna má fakt ráda, dojde jí, že za mamku nemůžeš, naopak ocení to, že jí pomáháš. Nemáš se za co stydět, alkoholismus je nemoc, mamce doporuč AA, potřebuje doléčování, hrozí, že až odejdeš, spadne do toho znovu. Na mamku buď pyšný, že to zvládá, je dobrá, Ty jsi hodný kluk, netrap se!

=====

Re: Alkoholici v rodině - jak to říct přítelkyni?

Vložil Tonda - 15/06/2011 20:12

Děkuji za podporu.

Mamka chodí jednou týdně na psychoterapii. Odchod samozřejmě plánuji. Dohodli jsme se tak již během léčby a po poradě s psycholožkou. Pokud bude léčba úspěšná, tak mamce pomohu urovnat dluhy a víc už dělat nemohu. Psycholožka říkala, že ani nesmím, musí se prý naučit postarat se zase sama o

sobě.

Věřím, že to přítelkyně pochopí, ale stejně ve určitá pochybnost tu je.
Ještě jednou děkuji.

=====

Re: Alkoholici v rodině - jak to říct přítelkyni?

Vložil Bludička - 15/06/2011 20:29

Zdravím Toníku.

Jestli to tvój mamce někdy dojde...,musí být pyšná,že jsi její syn.
A tvá přítelkyně jestli tě má opravdu ráda,tak si tě bude nesmírně vážit.
Přeji ti hodně štěstí a trpělivosti.
A i mamce přeji,aby byla v pohodě a šťastná.

=====

Re: Alkoholici v rodině - jak to říct přítelkyni?

Vložil Anna - 15/06/2011 22:08

Můj názor je,že by je pro tebe přítelkyně důležitá,předpokládám,že je,tak by jsi jí to říct měl.Stejně by jsi na to stále myslel a tvůj vztah by to ovlivňovalo.Určitě si z alkoholismu tvé matky a strýce nemůžeš dělat svůj problém.Já jsem na té druhé straně,jsem alkoholička,2 a půl roku po léčbě a především také matka.S dětmi o tom mluvím a cítím,že je to potřeba.Ano jsem v pořádku,určitě jsem mnohem lepší matka než jsem byla i před pitím,ale měla jsem prostě 3leté období,kdy jsem pila a tím i nefungovala.Nechci aby se z toho stala kapitola, která je uzavřená.Do jisté míry je,ale i tak se z toho nemůže stát zakázané téma.A tak by jsi to měl pojmout i ty,prostě máma byla nějakou dobu špatná,ale teď je dobrá,ale nemůžeš dělat,že se to nestalo.Tvoje přítelkyně bude možná ze začátku nedůvěřivá,ale i když uvidí,že je už všechno v pohodě,tak ocení i tvou pomoc, kterou jsi matce poskytl.Ale nejvíc důležité je,aby jsi už dokázal žít svůj život a hlavně si uvědomil,že to tvoje ostuda není.A nevěř hlavně na nějakou dědičnost,sklon k závislosti ovlivňuje prostředí ve kterém vyrostl a jak byl připraven poradit si s životem.Asi bylo kdysi v životě tvé matky a jejího bratra něco moc špatně.Možná,že by jsi se mohl pokusit o tom s matkou promluvit.Určitě si spoustu věcí v léčbě uvědomila a ty by jsi mohl pochopit,proč začala pít.Co by tě někdy k alkoholismu mohlo vést je to,kdyby jsi tuto smutnou kapitolu nepochopil a hlavně neuzavřel.Jsi moc dobrý člověk a syn a přeji ti moc sil.

=====